

Acțiune Publică – Im(p)unitatea parlamentară nu este o vacă sacră!

Извините, этот текст доступен только в “[Румынский](#)”. For the sake of viewer convenience, the content is shown below in the alternative language. You may click the link to switch the active language.

Asoci
ația
Promo
-LEX
s-a
alātu
rat
Acțiu
nii
Publi
ce
organ
izate

de către Amnesty International Moldova, în comun cu alte ONG-uri din domeniul drepturilor omului, în scuarul parlamentului RM, cu genericul **Im(p)unitatea parlamentară nu este o vacă sacră!** Acțiunea și-a propus să le amintească funcționarilor publici că timp de 6 ani de la evenimentele din 7 aprilie 2009, au demonstrat ignoranță și ne-dorință de a-i pedepsi pe cei vinovați de torturarea a câteva sute de persoane. Participanții au adus în fața parlamentului o vacă improvizată, amintindu-le funcționarilor că imunitatea, care i-a protejat în toți acești ani, nu este o vacă sacră, la fel ca și impunitatea cu care au acționat în tot acest timp.

La 5 aprilie 2009 au avut loc alegeri parlamentare. Mai multe

persoane, nemulțumite de rezultatele alegerilor au ieșit în stradă la 6 aprilie pentru a-și exercita dreptul la libera exprimare.

La 7 aprilie 2009, demonstrațiile post electorale au escaladat la Chișinău, și câteva sute de persoane violente dintre miile de manifestanți pașnici au luat cu asalt sediile Președinției și Parlamentului. Poliția a reținut peste 600 de demonstranți; sute din ei au fost bătuti în momentul reținerii și arestării și în secțiile de poliție supraaglomerate.

Astăzi suntem la 5 aprilie 2015. În 6 ani ne-am perindat prin coridoarele (in)justiției. Din cele 108 de plângeri înregistrate, au fost inițiate 102 cauze penale și doar 31 de dosare au fost expediate în instanțele de judecată. În rezultat, 14 polițiști au primit pedepse cu suspendare și 22 de polițiști au fost achitați. Deși au fost condamnate două persoane (Gheorghe Papuc, Ion Perju) , cu executarea pedepsei penale, până în acest moment nimeni nu stă la închisoare. Cei care au depus plângeri, s-au confruntat cu ani de bătălii juridice, în lupta lor pentru dreptate, în timp ce justiționarii, printr-un acord tacit, au așteptat să expire termenul de prescripție de 5 ani.

La 8 iulie 2010 Parlamentul a adoptat o Hotărâre „Asupra raportului Comisiei de anchetă pentru elucidarea cauzelor și a consecințelor evenimentelor de după 5 aprilie 2009” prin care:

Art.2:

d) condamnă intervenția nejustificată, disproporționată și violentă a poliției din noaptea de 7 spre 8 aprilie 2009 din centrul municipiului Chișinău, intervenție soldată cu cel puțin un deces, al lui Valeriu Boboc;

e) condamnă toate actele de maltratare și de tortură din comisariatele de poliție la care au fost supuși tinerii arestați pe 7 aprilie 2009 și în zilele imediat următoare;

f) consideră drept ineficientă și iresponsabilă prestația Guvernului Republicii Moldova, condus de **Zinaida Greceanîi**, în gestionarea situației generate de evenimentele de după 5 aprilie 2009;

g) califică acțiunile lui **Vladimir Voronin**, la acea perioadă Președinte al Republicii Moldova, de implicare directă în gestionarea situației de după 5 aprilie 2009 ca fiind acțiuni care au depășit atribuțiile sale constituționale;

h) respinge acuzațiile lui Vladimir Voronin, la acea perioadă Președinte al Republicii Moldova, de implicare în evenimentele din 7 aprilie 2009 aduse României și altor state și califică nejustificată expulzarea Ambasadorului României;

i) apreciază negativ prestația organelor procuraturii în investigarea cauzelor și a consecințelor evenimentelor de după 5 aprilie 2009;

j) condamnă cazurile de subordonare politică a justiției în cadrul evenimentelor de după 5 aprilie 2009, fapt care a dus la încălcarea flagrantă a drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului.

„În 2015 au fost condamnate la termen real de privațiune de libertate două persoane, fostul general Gheorghe Papuc și polițistul Ion Perju, pentru acțiuni care au favorizat tortura și relele tratamente dar și acțiuni care au dus la decesul lui Valeriu Boboc. Doar pentru o clipă am fost martorii unui fapt inedit. Instanțele judecătorești și-au manifestat dorința de a-și onora obligațiunile de serviciu în fața societății. Inculpații, însă, au fost lăsați să se eschiveze de pedeapsa penală, de către organele de poliție, care aveau obligația să întreprindă toate măsurile pentru a reține persoanele. Altfel spus, criminalii au fost lăsați să fugă. Asta în percepția autorităților ține de “supremația legii într-un stat de drept”, **Cristina Pereteatcu**, Amnesty International.

„Instituțiile din Republica Moldova au demonstrat că nu sunt

capabile să investigheze încălcarea drepturilor omului și să aplice pedepse pentru cei care încalcă drepturile omului indiferent de forțele politice de la putere. Situația nu s-a schimbat nici după condamnările la Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, nici după recomandările și rapoartele instituțiilor internaționale. În februarie 2015 cu toții am avut șansa ca cel puțin fostul ministru și fostul comisar al municipiului Chișinău, să fie condamnați. Dar nu a fost să fie. Impunitatea este în continuare la nivel de lege”, **Ion Guzun**, CRJM.

„Responsabilitatea instituțională a procuraturii în fața societății nu poate fi măsurată decât prin trimiterea în judecată a tuturor torționarilor cu prezentarea probelor adecvate și necesare strategiei eficiente de condamnare”, **Sergiu Ostaf**, CREDO.

„Chiar dacă guvernul a achitat sume importante în baza deciziilor CtEDO victimelor torturii din aprilie, acesta nu a depus eforturi substanțiale pentru a identifica problemele care au dus la condamnare și a propune soluții. În dosarul 7 aprilie procurorii nu lucrează, pentru că politicienii doresc asta”, **Vadim Vieru**, Promo-LEX.

”Este regretabil că odată cu recunoașterea largă a fenomenului torturii, impunitatea persistă. Supraviețuitorii nu beneficiază de sprijinul necesar pentru reabilitare, așa cum prevede art.14 al Convenției ONU împotriva torturii. Dintre persoanele civile maltratate în aprilie 2009, doar 114 au fost identificate de către Comisia Guvernamentală și au primit o compensație minimă, care nu le acoperă nici pe departe daunele aduse. Dacă privim prin prisma victimelor torturii, reformele în justiție sunt mai mult decât lente”, **Ludmila Popovici**, Centrul „Memoria” .

Solicităm Parlamentului RM, Guvernului RM, instanțelor judecătorești și Procuraturii Generale:

1) să-și reamintească de jurământul depus și să îndeplinească toate obligațiile legale, cu privire la pedepsirea tuturor vinovaților de acțiunile de tortură din cadrul evenimentelor din aprilie 2009;

2) dosarele tortionarilor să fie examinate în mod prioritar, în termene restrânse și doar în limitele legii;

3) să fie demși toți cei responsabili de ilegalitățile din aprilie 2009, inclusiv și funcționarii care au ordonat sau admis maltratarile sau reținerile ilegale;

4) să fie evaluat gradul de executare a Hotărârii Parlamentului RM pentru elucidarea cauzelor și a consecințelor evenimentelor de după 5 aprilie 2009.

Document Public